

.....

Lär mig att älska dig, vännen

Älska mig,
snälla älska mig.

Älska mig även då jag inte kan,
då jag sjunker in i mina egna nät och inte kommer loss,
älska mig då jag inte kan andas, inte orkar och håller på att ge upp.

Håll om mig, vännen,
låt mig få gråta ut,
låt mig få gråta ut då och tvinga mig inte att vara så stark hela tiden,
för det klarar jag inte.

Håll om mig när vi möts,
för jag har längtat så efter dig
det har stuckit i min mage av längtanstaggat,
säg att jag varit i dina tankar,
om så bara för sekunder,
låt dem låta som om du verkligen hade dem i din hand och förstod dem.

Låt en djupare kärlek strömma från dig, du starka,
till mig, för jag faller så lätt,
snälla lär mig att älska dig vännen,
för mitt hjärta släpper dig aldrig,
oh nej aldrig.

För om jag så förlorar dig vännen,
så finns ditt namn inpräntat i mitt hjärtas köttiga sida.

Lär mig att älska dig, vännen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lill_poeten med Poeter.se id #4683 innehar upphovsrätten